

[Hedelund.]

ligge en venligere Indbydelse fra det konservative Parti til Venstre end den, de Udtalelser, jeg her har citeret, er Udtryk for.

Imidlertid skrider Tiden frem, og det er sikkert ikke gaaet ærede Medlemmer af Minde, at der skete den Begivenhed, at det ærede Medlem udtraadte — for nu at bruge et meget mildt Udtryk — af det konservative Parti, og ærede Medlemmer vil erindre, at vi i Samlingen 1921—22 havde Forhandlinger om Ordningen af Militærspørgsmaalet her i Rigsdagen, Forhandlinger, som vi jo alle ved blev ført mellem de Konservative og Venstre. Vi ved ogsaa alle, at vi naaede til en Ordning, og rent bortset fra, om man er Tilhænger eller Modstander, tror jeg, at enhver vil indrømme mig, at den Ordning, der blev truffet i 1922, var i god Overensstemmelse med de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Holstein fremsatte paa Mødet i Thisted. Men da havde det ærede Medlem, som sagt, faaet en anden Stilling herinde i Tinget, og det var en ganske anden Stilling, det ærede Medlem tog overfor dette Forslag, da det var til tredie Behandling her, ca. et Aar efter, at han havde staaet paa det Standpunkt, han havde givet Udtryk for i sin Grundlovstale. Paa det Tidspunkt udtalte det ærede Medlem i Rigsdagssamlingen 1921—22 — Folketingstidende Pag. 9294—:

„Jeg vil gøre alt det, jeg kan til, at denne Byld, som det regerende Venstre nu er ved at trække sammen over vort Samfund, over vort politiske og offentlige Liv, i hvert Fald bliver klemt saaledes, at Indholdet strømmer ud over dem, der har fremkaldt Bylden.“

Og ærede Medlemmer, der den Gang var til Stede her i Salen, erindrer sikkert den drastiske Maade, hvorpaa det ærede Medlem sluttede sine Udtalelser med Ordene: „Svindel og Svindel og intet andet end Svindel“. Og ærede Medlemmer erindrer sikkert ogsaa, hvorledes det var ved den Lejlighed, det ærede Medlem Hr. Holstein trakerede sine tidlige Partifæller med Benævelserne „Hejdukker“ og „Lakajer“, og hvilke andre smagfulde Udtryk han nu ved den Lejlighed benyttede.

Nu skulde man jo efter dette tro, at det ærede Medlem havde en ganske overordentlig fast og kraftig Stilling i hele det militære Spørgsmaal. Men det synes, som om det er saadan med ca. et Aars Mellemrum, at det ærede Medlem skifter Standpunkt; thi ca. et Aar efter ser man det ærede Medlem optræde her ved Finanslov-

behandlingen og ogsaa ved den Lejlighed komme ind paa en Omtale af det militære Spørgsmaal, og der har Piben faaet en ganske anden Lyd. Dér udtaler det ærede Medlem i Samlingen 1922—23 — Folketingstidende pag. 1918 —:

„Ingen ansvarlig Politiker kan regne med, at der ikke mere vil udbrude Krig i Europa, i hvilken Danmark kan blive inddraget, men han kan regne med, at det ikke vil ske i de nærmeste Aar. Det eneste rimelige havde derfor været at reducere Militærudgifterne midlertidig og indtil videre udskyde Afgørelsen af, om vi under Hensyn til de udenrigspolitiske Forholds Udvikling bør indrette vort Militærvæsen efter socialdemokratisk eller konservativ Model.“

Man vil se, at ved den Lejlighed er det ærede Medlem allerede inde paa Tanken om et Samarbejde med Socialdemokratiet om hele dette Spørgsmaal. Og det ejendommelige er, at det ærede Medlem udviklede disse Tanker, han dér havde givet Udtryk for, nærmere under den Valgkampagne, der blev ført i 1928 i Anledning af Landstingsvalget. Da blev derovre i Odder holdt et stort saakaldt firkantet politisk Møde, hvor den højtærede nuværende Statsminister og den højtærede nuværende Udenrigsminister var til Stede, og hvor man ogsaa kom ind paa de militærpolitiske Problemer. Det ærede Medlem Hr. Holstein fastslog dér overfor den store undrende Forsamling, at der vilde ingen Krig komme før om 12 Aar, og under Hensyn hertil mente det ærede Medlem, at det, vi maatte gaa til nu, var et meget lille Beredskab og en meget lille Mandskabsstyrke, men saaledes, at der var Udviklingsmuligheder i det, vi fik skaffet til Veje, og alt som Faren nærmede sig — altsaa i Løbet af de 12 Aar, det ærede Medlem taler om —, skulde man øge baade Beredskabet og Mandskabet saaledes, at man, naar man kom til at staa overfor den Situation, som det ærede Medlem den Gang mente vilde komme 12 Aar efter, skulde have en stor og kampberedt Hær. Jeg er ganske overbevist om, at de to højtærede Ministre erindrer disse Udtalelser og vil indrømme mig, at jeg citerer det ærede Medlem ganske rigtigt. Jeg kan i øvrigt henvise til, at det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling), som ved den Lejlighed var til Stede som Vælger, har været inde paa en Omtale netop af dette Møde under sidste Finanslovbehandling, hvoraf man kan se — det staaer Sp. 1032 —, at det ærede Medlems Opfattelse af det ærede Medlem Hr. Holstein falder